

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 69/09-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. marca 2009 predbežne prerokoval sťažnosť A. Z., L., ktorou namieta porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 12 C 6/05 z 1. februára 2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. Z. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 23. februára 2009 doručené podanie A. Z., L. (ďalej len „sťažovateľka“), označené ako „*Sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy SR na právoplatné súdne rozhodnutie Okresného súdu v Lučenci sp. zn.: 12 C/06/2005, ktorými boli porušené práva na spravodlivé súdne konanie zaručené Ústavou SR v Hlave II*“. Vychádzajúc z obsahu podania, ako aj priloženej dokumentácie ústavný súd posudzoval podanie sťažovateľky ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou namieta porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej

len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Lučenec (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 12 C 6/05 z 1. februára 2005.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uvádza:

„Navrhovateľka v r. 2007 obdržala Upovedomenie o začatí exekúcie spolu s Exekučným príkazom č. k. EX 3024 na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti zo dňa 11. 7. 2007. Vzhľadom ku skutočnosti, že nemala žiadnu vedomosť, o pohľadávke voči oprávnenému, lebo aj v čase exekučného konania aj niekoľko rokov späť bola jeho bezproblémovou klientkou. Pokus navrhovateľky nahliadnuť do spisu na súde bol neúspešný. Vyšší súdny úradník... odmietol poskytnúť spis k nahliadnutiu čiže nemohla ani konať vo veci exekúcie. Po podaní trestného oznámenia navrhovateľke bol poskytnutý súdny spis. Zo spisu zistila, že meritom sporu je akciový mobil v hodnote 8.698,50,- Sk, ktorý v minulosti vybrala na svojej meno svojmu známemu. Súdne konanie prebiehalo v jej neprítomnosti a pred súdom ju zastupoval opatrovník G. E. pracovník súdu v Lučenci. Zastupovanie bolo vykonané na základe písomného policajné prehlásenia, že navrhovateľka je nezvestná! Navrhovateľka dodatočne zistila, že v spise došlo k dodatočnej zámene policajného prehlásenia z ktorého sa nedalo už identifikovať autora prehlásenia. Po neúspešnom trestnom konaní navrhovateľka podala návrh na obnovu konania. V rámci obnovy konania navrhovateľka napadla výšku súdneho poplatku z toho dôvodu, že na vec z r. 2005 vyrubila poplatky podľa zákona platného v r. 2008. Sudkyňa odignorovala tento návrh a vydala Uznesenie o zastavení konania proti ktorému sa navrhovateľka odvolala s tým, že o napadnutej výške súdneho poplatku nie je v uznesení ani zmienky. Sudkyňa na základe svojej mienky vec postúpila KS v B. Bystrici a ten potvrdil predmetné uznesenie o zastavení konania bez možnosti opravného prostriedku...“

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd o jej návrhu sťažnosti rozhodol takto:

„Ústavný súd SR ruší právoplatný Rozsudok Okresného súdu Lučenec vo veci 12 C/6/2005 zo dňa 1. 2. 2005 a prikazuje prvostupňovému súdu jeho opätovné prerokovanie. Súd navrhovateľke priznáva trovy z predchádzajúceho konania + exekučné trovy a zameškané úroky. Zároveň žiada odškodnenie 25.000,- Eur za pokus o nezákonné zhabanie nehnuteľnosti s dvoma bytmi v centre mesta L. v hodnote cca 200.000,- Eur.“

Sťažovateľka tiež požiadala o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom okresného súdu sp. zn. 12 C 6/05 z 1. februára 2005.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

V danom prípade namieta sťažovateľka porušenie svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom okresného súdu, ktorý podľa zistenia ústavného súdu nadobudol právoplatnosť 8. marca 2005. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľka doručila svoju sťažnosť ústavnému súdu zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Preto ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bolo podaná oneskorene.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky (napr. žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. marca 2009